

Korkutan saçmalık

Mehmet Akşit

Oldukça görkemli bir konferans salonunu binlerce kadın, erkek, çoluk, çocuk tıklım tıklım doldurmuş. Sahnede orta yaşlı şık giyinmiş bir adam, kimi zaman ellerini havaya kaldırarak, kimi zaman da sahnenin bir ucundan öbür ucuna koşarak heyecanlı heyecanlı dinleyicilere sesleniyor. “Diyelim ki o tür bir filmi seyretmek üzeresiniz. Anlarsınız ya, Allahın lanetlediği tarzda bir filmi. Gözünüz bak diyor, vicdanınız git diyor. Gözünüz bak diyor, vicdanınız git diyor. Siz ne diyorsunuz?” Salondakiler el çırparak tempo tutuyor: “Git, git, git, git, git”.

“Diyelim ki önünüzde bir tas dondurma var. Sizin tam sevdiğiniz türden bir dondurma. Diliniz ye diyor, vicdanınız yeme diyor. Diliniz ye diyor, vicdanınız yeme diyor. Siz ne diyorsunuz?” Herkes coşarak bağıyor: “Yeme, yeme, yeme, yeme, yeme”. “Gördünüz, vicdanınız Allahın, gözünüz ve diliniz şeytanın. Salon el çırparak tempo tutuyor: “Şeytan, git, git, git, git, git.”

Nu sefer adamın yerini bir kadın alıyor: “Diyelim ki karşınıza bir Müslüman çıktı”. Salondakiler: “Oooooouu”. “Evet, diyelim ki karşınıza bir Müslüman çıktı”. Salondakiler daha da güçlü bir şekilde: “Oooooouu”. “Bizim şanssızlığımız bu. Müslümanların kitabında nerede Hristiyan veya Yahudi görsen katledeceksin diyor. Siz Müslüman’a ne diyorsunuz?” Salondakiler histerik bir şekilde bağıarak tempo tutuyor: “Git, git, git, git, git”.

Maalesef bu tür programları Amerika’da sadece o salonu dolduranlar değil, milyonlarca insan televizyondan izliyor.

Aynı zamanda Amerikanın bir başka kentinde Cumhuriyetçi parti başkan adayları sunucunun sorduğu sorulara yanıt vererek birbirleriyle yarışıyorlar. Salonda bulunan

seyirciler, kimi zaman alkışlayarak kimi zaman da yuhalayarak tepkilerini gösteriyorlar. Arada bir seyircilerin de soru sormasına izin veriliyor. Tartışmanın en hararetli yerinde genç bir kız söz alıyor. “Amerika gerek Afganistan’a gerek de Irak’a askeri müdahalede bulunarak dünyanın tepkisini çekti. Bu politikalar üzerine Amerikanın tekrar dünyanın ve özellikle Müslüman ülkelerin gözüne girmesi için ne yapmayı düşünüyorsunuz?” Başkan adaylarından birisi ortaya atılarak yüksek sesle: “Onlar terörden vazgeçinceye kadar ben mücadele edeceğim. İşte benim tekrar dünyanın gözüne girme yöntemim”. Bu söze salonda bulunanlar alkışları ile destek veriyor.

Elbette sadece Amerika’da değil, her toplumda, şu ya da bu şekilde diğer dinlere karşı ön yargılı olan, hatta nefrete varan duygular besleyen insanlara rastlamak mümkün. Örneğin, Hollanda’da, yabancıları ve özellikle Müslümanları suçlamak ve hatta onlara açıkça hakaret etmek artık moda oldu. Öyle ki bazı politikacılar ve kendini “eski Müslüman” olarak tanımlayan bir takım kişiler hakarete birbirleri ile yarışır hale geldiler. Suçlamaları yapanlar kimi zaman fikir özgürlüğünü, kimi zaman sadece gerçekleri söylediklerini, kimi zaman da toplumu bir “Müslüman felaketinden” kurtarmak istediklerini ileri sürerek kendilerini savunuyorlar. Bazen hiç ummadığımız kişiler bu bahanelere inanıp suçlamaları yapanlara destek veriyorlar.

Toplumda yaşanan bu olguyu daha iyi anlamak ve değerlendirmek için gözlemlediklerimizi beş ayrı açıdan inceleyeceğiz:

Birincisi, konuyu psikoloji açısından ele alarak Hollanda’da Müslüman düşmanlığı yapan bu insanların neden ve nasıl böyle bir düşünce tarzına sahip olduklarını

araştırabiliriz. Katıldığım bir toplantıda din bilimci Karen Armstrong [1] başka inançtan olanlara karşı aşırı tavır alan çoğu insanda ruh ve madde arasında bir dengesizlik olduğunu ileri sürmüştü. Bu kişilerin değişime karşı tepki gösterdiğini ve değişimi kontrol edebilecek sağlam bir ruh yapısına sahip olmadıklarını söylemişti. Ayrıca Armstrong bütün dinlerde böyle olumsuz insanların bulunduğunu vurgulamıştı.

İkincisi, Müslümanlara karşı sürdürülen, insanların dinini zorla değiştirmek, onlara zulüm yapmak ve hatta öldürmek suçlamalarını din bilimleri açısından ele alarak Müslümanlığın özü ile bağdaşıp bağdaşmadığını araştırabiliriz. Günümüzdeki terör olaylarının ilham kaynağını İslam dini ile özleştirmek gerçeği yansıtmayan bir görüştür [2]. Evet, Müslümanların arasından örneğin “Hariciler” diye adlandırılan ve bugünkü tanımla terörist diyebileceğimiz bir topluluğun çıktığını biliyoruz. Ancak bunlar, çoğu Müslüman’ın değerli bulduğu kişileri öldürmüşler ve bu yüzden şiddetle kınanmışlardır. Bütün bu suçlamaların aksine Müslümanlıkta can kutsaldır [3]. Dinde zorlama değil ancak nasihat vardır [4]. Öldürmek [5] savunma amacı ile sadece savaş sırasında geçerlidir. Örneğin, savaş sonrası esirlerin öldürülmesi yasaktır [5]. Ayrıca, tehlike geçince savaş durumunun derhal durdurulması gerekir [6].

Üçüncüsü, Müslümanlara karşı süregelen suçlamaları sosyoloji açısından ele alarak Hollanda toplumunu nasıl şekillendirdiğini ve etkilediğini araştırabiliriz. Bu konuda bazı uzmanların yaptıkları çalışmalardan görüyoruz ki, Müslümanlara karşı gösterilen düşmanca tutum Hollanda toplumunun bölünmesine yol açmakta ve göçmen çocukların ruh sağlığını olumsuz yönde etkilemektedir [7].

Dördüncüsü, Müslümanlara karşı sürdürülen suçlamaların tarihsel gerçekler tarafından desteklenip desteklenmediğini araştırabiliriz. Acaba Müslümanlar geçmişte Hıristiyanlara göre daha mı fazla katliam yapmışlardır?

Bazı Hollandalıların söylediklerinin aksine tarihte en geniş çapta katliamları haçlı seferlerinden, ikinci dünya savaşına, köle ticaretinden kolonileştirme sürecine kadar maalesef kendini Hıristiyan olarak adlandıran topluluklar yapmıştır. Ancak Müslümanlar, bu tür katliamları Hıristiyan dini ile özleştirmezler. Zira İslam dini özünde Hıristiyan ve Yahudi dinini de içermektedir [8]. Ayrıca Türkler, hüküm sürdükleri topraklarda, Ortodoks Hıristiyanları ve özellikle Yahudileri Avrupalıların saldırısına karşı korumuşlardır [9]. Bazı Hollandalıların iddia ettiği gibi Avrupa kültürü ne doğrudan eski Yunan ve Mısır uygarlığından esinlenmiş ne de gökten zembille inmiştir. Avrupa, bilimden devlet idaresine kadar önemli derecede Müslümanlıktan etkilenmiştir [10].

Beşincisi, suçlamayı yapanların ileri sürdükleri amaçları inceleyerek onlara hak vermek mümkün müdür? Bu davranışlar gerçekten fikir özgürlüğüne mi hizmet etmektedir? Yine bazılarının söylediği gibi amaç kimsenin söylemekten çekindiği gerçekleri mi ortaya çıkarmaktır? Ya da felakete giden Hollanda’yı mı korumaktır? Maalesef, Müslümanlara karşı kullanılan yöntem bilimsel değil demagojik bir özellik taşımaktadır. Bilimsel olmayan bir ortamda, uzmanların dışında ve Müslümanları tahrik ederek, hakaret tarzında yapılan suçlamalar hiç bir zaman yukarıda söylenen amaçlara hizmet edemez. Suçlamaları yapanların önemli ölçüde medyanın ilgisini çekmesi, seçimlerde oldukça başarılı olması, kamuoyunu ve politikayı etkilemesi dikkat çekicidir. Demek ki suçlayanların gerçek amacı politik güç elde ederek kendilerine çıkar sağlamaktır. Tarihte her zaman saçma sapan şeyler söyleyen insanlar çıkmıştır diyerek bu gelişmeleri küçümseyemeyiz. Saçmalıklar ülke politikasını ve çıkan yasaları önemli bir ölçüde etkiliyorsa, yaşadığımız saçma bir korku değil, korkutan bir saçmalaktır.

Kaynaklar

- [1] Karen Armstrong, Een geschiedenis van God, 2003, Ambo/Anthos – Amsterdam (A History of

God: The 4000-Year Quest of Judaism,
Christianity and Islam (1993))

- [2] Harry van den Bouwhuijsen, Geen woorden maar daden, Beknopte geschiedenis van terrorisme, Ethiek en Maatschappij, 9 de jaargang, 3, p 15-3.
- [3] Kuran: Maide, 32 (5.32)
- [4] Kuran: Bakara (2.256), Gasiye (88.21-22), Kehif (18.29), Kafirun (109.1-6).
- [5] Kuran: Muhammed (47.4).
- [6] Kuran: Bakara (2.190)
- [7] W.A.M. Vollebergh, Gemiste kansen. Culturele diversiteit en jeugdzorg, oratie, 2002
- [8] Kuran: Şura (42.13), Bakara (2.132,136), Ali-İmran (3.19)
- [9] Stanford Shaw, The Jews of the Ottoman Empire and the Turkish Republic, NYU Press, 1991.
- [10] Maria Rosa Menocal, The Ornament of the World, Little Brown and company, 2002.

<http://aksit.net>

© 2007 Mehmet Akşit. Ancak ticari olmamak ve kaynak göstermek koşulu ile kullanılabilir.